

Arrest

nr. 274 529 van 23 juni 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A.-S. ROGGHE
Rue de la Citadelle 167
7712 HERSEAUX

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 30 november 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2022.

Gelet op het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 29 april 2022 waarbij de voorzitter de zaak tegensprekelijk uitstelt naar de openbare terechtzitting van 23 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. ROGGHE en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Eritrees staatsburger te zijn, behorende tot de Tigrinya-etnie en geboren op X1996 in de stad Haykota, gelegen in de zoba Gash Barka. Uw vader deed legerdienst en toen u drie jaar oud was, sneuvelde uw vader tijdens de zogenaamde derde invasie van het grensconflict tussen Eritrea en Ethiopië. Daarop besloot uw moeder om samen met u Eritrea te verlaten. Ze stak de grens over met Soedan waarna jullie in Kassala aankwamen. Jullie verbleven vervolgens enige tijd bij kennissen van uw moeder in Khartoum. Daarna huurde uw moeder een huis in de wijk Dioum in Khartoum Bahri.

Om wat geld te verdienen, verkocht uw moeder koffie en thee op straat. Omdat jullie geen verblijfsdocumenten in Soedan hadden, waren jullie altijd bang om gearresteerd te worden door de politie. Uw moeder vroeg één keer een tijdelijk verblijfsdocument aan, maar het verlengen van dit document kostte te veel geld voor jullie. Om problemen met de politie te vermijden, huwde uw moeder op een bepaald moment met een Soedanese man. Omdat hij haar echter verplichtte om zich te bekeren tot de islam, ging uw moeder bij hem weg. In 2013 of 2014 overleed uw moeder door ziekte. Daarna woonde u bij een Eritrese vrouw in jullie wijk. U werkte als afwasser in restaurants, maar was altijd bang om gearresteerd te worden door de politie. Daarom besloot u om Soedan te verlaten. In januari 2017 reisde u onder begeleiding van een smokkelaar naar Libië. Onderweg leerde u uw verloofde, G.B., kennen die van Eritrea afkomstig is. In Libië werd u gedurende ongeveer negen maanden door de smokkelaar vastgehouden omdat u hem niet kon betalen. Uiteindelijk hielpen andere Eritrese vluchtelingen u om het gevraagde geldbedrag te betalen. Daarna stak u met een boot de zee over naar Italië waar uw vingerafdrukken werden afgenomen. U bleef niet in Italië, maar reisde via Frankrijk naar België. U was aanvankelijk van plan om naar het Verenigd Koninkrijk te reizen. Omdat uw verloofde echter in Zweden was, besloot u om ook naar daar te gaan. Eind 2017 reisde u naar Zweden waar u op 26 februari 2018 eveneens een verzoek om internationale bescherming indiende. Op 16 mei 2018 werd uw verzoek geweigerd door de Zweedse autoriteiten omdat Italië verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van uw verzoek. In oktober 2018 reisde u via Denemarken en Duitsland naar België. U kwam op 10 oktober 2018 in België aan en diende hier op 5 maart 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient op gewezen te worden dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk hebt gemaakt.

U bent er immers niet in geslaagd om uw Eritrese nationaliteit aannemelijk te maken. U legde geen enkel document voor ter staving van uw beweerde Eritrese nationaliteit en uw verklaringen hierover bleken ook niet overtuigend te zijn.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u onaannemelijk weinig informatie kon geven met betrekking tot uw ouders en hun leven in Eritrea. U wist enkel dat u in Haykota, gelegen in de zoba Gash Barka, geboren bent en dat uw moeder daar woonde tot op het moment van haar vertrek uit Eritrea (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/10/2020, p. 2, 3). Toen u gevraagd werd waar uw vader geboren was, kon u enkel zeggen dat u van uw moeder vernomen had dat hij van een andere regio, namelijk de 'high lands', afkomstig was. U kon verder geen informatie geven over deze regio. U kon ook geen enkele informatie geven aangaande de familie van uw vader. U wist niet eens of hij nog broers of zussen had. U verklaarde dat uw moeder u hier niets over gezegd had en dat ze ook geen contact meer had met de familie van uw vader (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/10/2020, p. 3). Wat betreft uw vader kon u enkel nog zeggen dat hij soldaat was en dat hij gesneuveld was tijdens de zogenaamde derde invasie van de oorlog tussen Eritrea en Ethiopië. U kon echter niet meer informatie geven over zijn deelname aan deze oorlog en de precieze omstandigheden van zijn dood (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/10/2020, p. 2). Wat betreft uw moeder verklaarde u dat ze in Dekemhare geboren was, maar u wist niet of Dekemhare een dorp of een stad was noch waar deze plaats dan ergens in Eritrea gelegen was. U kon zelfs niet zeggen of Dekemhare al dan niet dichtbij uw geboorteplaats Haykota lag. U verklaarde dat de ouders van uw moeder gestorven waren en dat ze geen broers of zussen had, maar u kon geen verdere informatie geven over haar familie. U wist ook niet waarom uw moeder geen contact meer had met iemand van haar familie in Eritrea. U beweerde dat uw moeder niet naar school gegaan was en ook geen legerdienst deed, maar u was er niet zeker van of ze ooit gewerkt had in Eritrea (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/10/2020, p. 3, 4).

U kon ook niet uitleggen hoe uw moeder uw vader ontmoet heeft of om welke reden ze naar Haykota verhuisd was (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/10/2020, p. 3). Dergelijke gebrekkige kennis is weinig aannemelijk te noemen. Aangezien u toch tot op zestien- of zeventienjarige leeftijd bij uw moeder opgegroeid bent, kan redelijkerwijs verwacht worden dat u dan beter op de hoogte zou zijn van uw familiale achtergrond in het algemeen en van het leven van uw ouders in Eritrea. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese nationaliteit ondermijnd.

Bovendien zijn uw verklaringen aangaande het vertrek van uw moeder naar Soedan ook niet overtuigend te noemen. Toen u gevraagd werd naar de reden van het vertrek van uw moeder, verklaarde u dat uw vader gesneuveld was in de derde invasie en dat er op het moment van jullie vertrek ook een oorlog gaande was (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/10/2020, p. 4-5). Gezien uw verklaringen dat u in het jaar 1996 geboren bent en dat u drie jaar was op het moment van uw vertrek (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/10/2020, p. 2), zou u bijgevolg in het jaar 1999 vertrokken zijn uit Eritrea. Volgens de beschikbare informatie begon de zogenaamde derde ronde van het Eritrees-Ethiopisch grensconflict, waarin uw vader gesneuveld zou zijn, echter pas in mei 2000. Uw verklaringen stemmen bijgevolg al niet overeen met de beschikbare informatie. Zelfs indien u zich zou vergist hebben en u in werkelijkheid al vier jaar was op het moment van uw vertrek, komen uw verklaringen aangaande het moment van het vertrek van uw moeder nog merkwaardig over, gezien uit dezelfde informatie eveneens blijkt dat gevluchte Eritreeërs na het einde van het grensconflict in de periode van augustus tot september 2000 juist massaal terugkeerden naar Eritrea, onder meer naar uw geboorteplaats Haykota. In het licht van deze informatie zijn uw verklaringen dat uw moeder tijdens de oorlog en de Ethiopische bezetting in Haykota gebleven zou zijn en pas daarna naar Soedan vertrokken zou zijn dan ook bevreemdend te noemen. U wist ook niet waarom uw moeder nooit terugkeerde naar Eritrea (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/10/2020, p. 5). Tenslotte is het ook niet aannemelijk te noemen dat u blijkbaar niet eens wist of er tijdens de derde ronde van het conflict al dan niet gevochten werd in uw geboorteplaats Haykota (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/10/2020, p. 10). Uit de beschikbare informatie blijkt toch dat dit wel degelijk het geval was.

Verder bleek dat uw kennis van de Eritrese geografie, politiek, geschiedenis en maatschappij erg beperkt is. Zo situeerde u uw geboorteplaats Haykota weliswaar correct in de zoba Gash Barka (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/10/2020, p. 2). Toen u echter gevraagd werd wat er met een 'zoba' bedoeld werd, dacht u dat dit de naam van een regio was maar u kon dan geen andere zoba's in Eritrea opnoemen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/10/2020, p. 11-12). Behalve de hoofdstad Asmara, kon u enkel nog Keren en Massawa opnoemen als andere steden in Eritrea (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/10/2020, p. 12). Wat betreft de geboorteplaats van uw moeder, Dekemhare, wat toch ook een belangrijke stad in Eritrea is, kon u bovendien, zoals hoger reeds aangegeven werd, niet eens zeggen of dit een dorp dan wel een stad was noch waar deze plaats ergens in Eritrea gelegen was (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/10/2020, p. 3). U kende ook geen rivieren in Eritrea (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/10/2020, p. 12). Met betrekking tot de geschiedenis van Eritrea kon u enkel zeggen dat Eritrea vroeger gekoloniseerd werd door Ethiopië en na een strijd met Ethiopië onafhankelijk werd. U wist niet wanneer Eritrea onafhankelijk werd (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/10/2020, p. 9). U kon geen helden uit deze strijd voor onafhankelijkheid bij naam noemen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/10/2020, p. 10). U wist zelfs niet wie Idris Awate was (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/10/2020, p. 10), die bij het begin van deze strijd het eerste schot afvuurde tegen de Ethiopische regeringstroepen en die volgens de beschikbare informatie zelfs in de omgeving van uw geboorteplaats Haykota begraven werd. In 1994 werd er door de Eritrese regering daar ook een monument voor Idris Awate opgericht. U wist ook niet of uw moeder bij haar geboorte al dan niet de Eritrese nationaliteit bezat of op welke manier ze de Eritrese nationaliteit verkregen had (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 11/05/2021, p. 7). U was niet op de hoogte van het referendum in Eritrea (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 11/05/2021, p. 7), dat in 1993 plaatsvond en dat een zeer belangrijke gebeurtenis was in de geschiedenis van Eritrea aangezien dit leidde tot de internationale erkenning van het land en omdat het referendum bepalend was om de Eritrese nationaliteit te verwerven. Toen u gevraagd werd of er na de strijd voor onafhankelijkheid nog andere gewapende conflicten waren, vermeldde u de zogenaamde derde invasie waarin uw vader sneuvelde (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/10/2020, p. 10), en waarmee u verwees naar de derde ronde van het grensconflict met Ethiopië in de periode 1998-2000. Behalve dat de Ethiopiërs toen Eritrea probeerden binnen te vallen, kon u verder geen informatie geven aangaande het ontstaan of verloop van dit conflict.

U wist niet op welke plaatsen toen gevochten werd en u kon niet eens zeggen of er toen ook in uw geboorteplaats Haykota al dan niet gevochten werd (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/10/2020, p. 10), wat volgens de beschikbare informatie wel degelijk het geval was, zoals hoger reeds werd aangegeven. Toen gevraagd werd of u enige informatie kon geven over recente gebeurtenissen in Eritrea, verklaarde u dat er een soort coup plaatsvond maar u kon niet zeggen wanneer dit gebeurde (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/10/2020, p. 12). U verwees hiermee naar het zogenaamde Forto incident waarbij een groep muitende soldaten het kantoor van de Eritrese staatstelevisie binnendrong en een boodschap liet voorlezen waarin opgeroepen werd tot de vrijlating van alle politieke gevangenen en de invoering van de in 1997 goedgekeurde grondwet. Dit incident dateert echter al van januari 2013. U kon geen andere recentere gebeurtenissen in Eritrea opnoemen. Behalve de president kon u geen andere ministers of legerleiders in Eritrea bij naam noemen. U beweerde Sebbat Efrem, de voormalige minister van defensie, wel bij naam te kennen, maar behalve dat hij veel macht heeft en een rang heeft kon u verder niet verduidelijken welke functie hij bekleedt (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/10/2020, p. 10). De kennis waarvan u dan wel blijk geeft, onder meer met betrekking tot de officiële feestdagen, de president van Eritrea, de verschillende etnische groepen en talen die er in Eritrea gesproken worden, de verplichte legerdienst en enkele Eritrese zangers en sportlui (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/10/2020, p. 9, 10, 11, 12 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 11/05/2021, p. 4, 5, 7) betreft louter algemene kennis aangaande Eritrea die ingestudeerd kan zijn en die op geen enkele wijze enige persoonlijke affiniteit met het land Eritrea aantoon, of blijk geeft van enige persoonlijke band met dit land. Ofschoon u al op erg jonge leeftijd vertrokken bent uit Eritrea, kan gezien uw verklaringen dat u in Soedan tot op zestien- of zeventienjarige leeftijd bij uw Eritrese moeder opgroeide, u er ook omging met andere Eritreeërs, en u er ook regelmatig een Eritrees (internet)café in uw buurt bezocht waar u dan naar de nationale Eritrese staatszender Eri Tv keek (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/10/2020, p. 5, 9, 10, 11 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 11/05/2021, p. 3-4), redelijkerwijs verwacht worden dat u toch beter op de hoogte zou zijn van de Eritrese geografie, politiek, geschiedenis en maatschappij. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese nationaliteit verder ondermijnd.

Bovendien kunnen uw verklaringen met betrekking tot uw leven als Eritrese vluchteling in Soedan ook niet overtuigen. Vooreerst wist u niet of uw moeder na haar aankomst in Soedan al dan niet in een vluchtelingenkamp verbleven heeft. U dacht dat uw moeder zich nooit als vluchteling heeft laten registreren, maar u herinnerde zich wel dat uw moeder en u één keer een tijdelijk verblijfsdocument bij de immigratiedienst in Soedan verkregen hebben dat één tot drie maanden geldig was toen u dertien of veertien jaar oud was. Omdat het veel geld kostte om het document telkens te laten verlengen, heeft uw moeder dit maar enkele keren gedaan (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/10/2020, p. 5-6). U was niet op de hoogte van enige voorwaarden om een dergelijk tijdelijk verblijfsdocument te verkrijgen. U beweerde dat uw moeder en u enkel naar het immigratiekantoor gegaan waren om het document aan te vragen. U dacht ook dat er op basis van dit document geen rechten verworven werden (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 11/05/2021, p. 5). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat voor een Soedanese verblijfsvergunning een bewijs van een legale woonplaats noodzakelijk is, namelijk een registratie bij het centrale registratiebureau. Deze registratie kost 196 Soedanese pond. Op basis van die registratie wordt de verblijfsvergunning uitgereikt, die 300 pond kost, daarbij komt 500 pond voor de verplichte werkvergunning. Behalve de registratie zijn voor de uitreiking van deze verblijfs- en werkvergunning het bewijs van een arbeidsplaats alsook een Soedanese "sponsor" nodig waardoor dergelijke documenten voor vluchtelingen in Soedan maar moeilijk verkrijgbaar zijn. Gezien deze informatie en gezien uw verklaringen dat uw moeder en u altijd illegaal werk deden en bang waren om gearresteerd te worden door de politie (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/10/2020, p. 5, 6) is het bijgevolg al niet aannemelijk dat uw moeder en u als Eritrese vluchtelingen in Soedan werkelijk over een dergelijk verblijfsdocument beschikt zouden hebben. U gaf voorts aan dat u in Soedan niet naar school kon gaan omdat u niet over de nodige documenten beschikte (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/10/2020, p. 6). U verklaarde ook nooit gehoord te hebben van scholen voor Eritrese kinderen in Khartoum (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 11/05/2021, p. 4). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat de Eritrese samenleving in Khartoum vier eigen lagere scholen heeft gebouwd. Deze scholen worden vooral bezocht door kinderen van wie de ouders allang in Khartoem wonen. Verder kon u weliswaar verschillende wijken en buurten in Khartoum opnoemen waar nog Eritreeërs wonen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/10/2020, p. 5 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 11/05/2021, p. 3). Toen u gevraagd werd of u dan ook naar deze plaatsen ging, beweerde u enkel dat u soms naar de wijk Dem ging waar volgens u veel Eritrese restaurants en cafés zijn en waar u bijgevolg andere Eritreeërs kon ontmoeten (zie notities persoonlijk onderhoud

Commissariaat-generaal d.d. 11/05/2021, p. 3, 4). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat in deze wijk slechts enkele Eritreeërs wonen en verder heel veel Ethiopiërs waardoor het al merkwaardig overkomt dat u dan juist naar deze wijk ging om andere Eritreeërs te ontmoeten. U kon ook slechts één van deze cafés in Dem, waar u andere Eritreeërs ontmoette, bij naam noemen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 11/05/2021, p. 3). Tenslotte kende u de enige Eritrese kerk in Khartoum, namelijk de 'St Michael Eritrean Orthodox Tewahdo Church' (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/10/2020, p. 6 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 11/05/2021, p. 3). Met betrekking tot deze kerk legde u tijdens uw opeenvolgende persoonlijke onderhoudsbezoeken echter inconsistente en weinig overtuigende verklaringen af waardoor de geloofwaardigheid van uw bezoeken aan deze kerk ook ondermijnd wordt. In het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u dat u deze kerk slechts één keer bezocht hebt omdat u bang was voor round ups (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 30/10/2020, p. 6). In uw tweede persoonlijk onderhoud beweerde u dan weer dat u toch af en toe naar deze kerk ging (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 11/05/2021, p. 3). U kon ook niet zeggen in welke wijk deze kerk in Khartoum precies gelegen was (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 11/05/2021, p. 3).

Tenslotte kan nog worden opgemerkt dat het feit dat u uw verklaringen in de Tigrinya taal hebt afgelegd, geen afdoende bewijs vormt voor uw beweerde Eritrese nationaliteit, omdat Tigrinya niet alleen in Eritrea wordt gesproken waar er zo'n 2,5 miljoen Tigrinya-sprekers zijn, maar eveneens in een aanzienlijk deel van Ethiopië waar er zo'n 4,3 miljoen Tigrinya-sprekers zijn (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Gelet op voorgaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw Eritrese nationaliteit aannemelijk te maken.

Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan een vrees voor vervolgingsfeiten in uw hoofde die samenhangen met uw vermeende Eritrese nationaliteit, en dient geconcludeerd te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift een enig middel aan als volgt:

"De schending van:

- Artikel 1 van de Conventie van Geneve van 28 juli 1951;
- Artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 57/6, par. 2, 57/11bis en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- Artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur;
- De beoordelingsplicht;
- De algemene zorgvuldigheidsplicht."

Verzoeker vat aan met een theoretische uiteenzetting inzake "algemene beginselen".

Toegepast op de situatie van verzoeker wordt aangevoerd als volgt:

"i. Juridische en feitelijke moeilijkheden om documenten ter staving van het asielrelaas te verzamelen

Verzoeker legde geen enkel document ter staving van zijn Eritrese nationaliteit of zijn asielrelaas voor. Dit is echter volledig coherent met zijn verklaringen volgens dewelke hij geen familie meer heeft in Eritrea en zijn moeder alle documenten verloren is geraakt tijdens hun reis naar Soedan.

Uw Raad oordeelde in een arrest nr. 258 563 van 22 juli 2021 als volgt:

[...]

In Eritrea is er slechts een algemene identificatieplicht vanaf de leeftijd van 18 jaar, leeftijd waarop Eritreeërs in principe een identiteitskaart krijgen'. Daarnaast krijgen Eritreeërs die naar school gaan in principe een schoolkaart vanaf de 'eerste graad', wat overeenkomt met de leeftijd van zeven jaar. Aangezien Verzoeker op drie- of vierjarige leeftijd Eritrea heeft verlaten, kon hij onmogelijk in het bezit zijn geweest van dergelijke documenten.

Bovendien kan er van verzoekers om internationale bescherming niet verwacht worden dat zij, gezien de lange weg die zij hebben afgelegd vanuit hun land van herkomst, vaak met behulp van smokkelaars, systematisch originele documenten bijhouden ter staving van hun asielrelaas.

Ook was Verzoeker erg jong toen hij met zijn moeder naar Soedan reisde ; hij kon dan ook onmogelijk enige impact gehad hebben op het al dan niet bijhouden van documenten.

Ook moet opgemerkt worden dat Verzoeker zich absoluut niet tot de Eritrese ambassade in Brussel kan of mag richten. Dit zou in strijd zijn met zijn vrees voor de Eritrese autoriteiten en zou voor hem een groot risico inhouden. Verzoeker meent dat hij ergens in Eritrea wel ingeschreven zou kunnen zijn, maar hij bevindt zich in de absolute onmogelijkheid om deze informatie op te vragen bij de Eritrese autoriteiten.

Enkel indien Verzoeker nog familie zou hebben in Eritrea, quod non, zou hij kunnen proberen om de nodige documenten te bemachtigen, bijvoorbeeld via foto's opgestuurd via sociale media.

Het niet hebben van enig document ter staving van zijn Eritrese nationaliteit kan Verzoeker, gezien de omstandigheden die hij aanhaalde tijdens zijn persoonlijk onderhoud en de onmogelijkheid om zich tot de Eritrese autoriteiten te richten, dan ook niet kwalijk genomen worden.

ii. Profiel van Verzoeker

Uw Raad oordeelde in een arrest nr. 258 563 van 22 juli 2021 als volgt:

[...]

Verzoeker is ongeschoold en komt uit een ongeschoolde familie, zoals hij ook zelf aangaf tijdens het persoonlijk onderhoud (p. 4 en 6 persoonlijk onderhoud 30/10/2020). Er kan dan ook van hem een lager niveau van detail vernacht worden, aangezien hij nooit geleerd heeft om opzoeken te doen en hij ook van thuis uit weinig informatie meekreeg. Hij gaf zelf aan dat hij "een beetje, niet veel" kan lezen en schrijven, waardoor van hem niet verwacht kan worden dat hij uitgebreide opzoeken zou doen over zijn land van herkomst.

Ook was Verzoeker nog erg jong toen hij Eritrea verliet en kan hij onmogelijk duidelijke herinneringen hebben aan zijn land van herkomst. Uw Raad oordeelde in een arrest nr. 47 053 van 5 augustus 2010 als volgt:

[...]

1. Kennis van zijn onmiddellijke leefomgeving

Uw Raad oordeelde in het eerder aangehaalde arrest nr. 258 563 van 22 juli 2021 dat er eerst en vooral gepeild moet worden naar kennis van de onmiddellijke leefomgeving.

Uit Verzoekers verklaringen blijkt duidelijk dat hij spreekt vanuit zijn eigen referentiekader, over de dingen die hij kent vanuit zijn ervaringen als Eritrese vluchteling in Soedan. Zo vertelt Verzoeker gemakkelijk over elementaire aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld:

[...]

Hoewel zijn theoretische kennis over Eritrea vrij beperkt is, probeerde Verzoeker zo veel mogelijk details te geven over wat hij wel wist op basis van zijn ervaringen in Soedan. Deze gelimiteerde kennis strookt ook met het profiel van Verzoeker als ongeschoolde Eritrese vluchteling.

2. Kennis van zijn ruimere leefomgeving

Verder oordeelde Uw Raad in het eerder aangehaalde arrest nr. 258 563 van 22 juli 2021 als volgt:

[...]

Eritrea behoort voor Verzoeker tot zijn 'ruimere leefomgeving', aangezien hij het land op zeer jonge leeftijd verlaten heeft en informatie over het land hem enkel indirect meegegeven kon worden door andere personen. Verzoeker wijst erop dat de objectieve informatie over zijn ruimere leefomgeving waarvan hij wel blijk gaf, zonder meer aan de kant geschoven wordt door verwerende partij als zijnde ingestudeerd. Hierbij moet opgemerkt worden dat, indien Verzoeker effectief informatie had willen instuderen, hij veel meer vragen had kunnen beantwoorden. De algemene kennisvragen die gesteld worden in het kader van het persoonlijk onderhoud op het CGVS zijn vaak dezelfde in Eritrese dossiers en kunnen inderdaad voorbereid en ingestudeerd worden.

Toch gaf Verzoeker eerlijk toe het antwoord niet te kennen toen dit het geval was, maar probeerde hij wel om zo veel mogelijk informatie mee te geven en voldeed hij hierbij aan zijn medewerkingsplicht:

[...]

Ook moet worden opgemerkt dat een zeer uitgebreide kennis van de Eritrese geografie, politiek, geschiedenis en maatschappij volledig onverenigbaar zou zijn met Verzoekers profiel. Verzoeker heeft Eritrea op zeer jonge leeftijd verlaten en er kan dan ook niet van hem verwacht worden dat hij, bijvoorbeeld, het graf van Idris Awate in Haykota kent (p. 2 van de bestreden beslissing).

Om bovenstaande redenen meent Verzoeker dat verwerende partij onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn specifieke profiel.

iii. Leven als Eritrese vluchteling in Soedan

Verwerende partij meent dat Verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn leven als Eritrese vluchteling in Soedan niet kunnen overtuigen.

1. Tijdelijk verblijfsdocument

Verzoeker gaf in het persoonlijk onderhoud van 30/10/2020 en 11/05/2021 aan een tijdelijk verblijfsdocument te hebben gehad in Soedan en gaf hier spontaan uitgebreide en consistente informatie over. Zo stelde hij :

[...]

Verwerende partij hecht geen geloof aan deze verklaringen en somt de verschillende voorwaarden op om een tijdelijk verblijfsdocument te kunnen verkrijgen als Eritrese vluchteling in Soedan (p. 3 van de bestreden beslissing). Zo moeten aanvragers zich volgens verwerende partij onder meer registreren bij het centrale registratiebureau, een verblijfsvergunning en werkvergunning krijgen alsook een Soedanese sponsor zien te vinden.

Verwerende partij meent dat, gezien Verzoeker en zijn moeder illegaal werk deden en bang waren om gearresteerd te worden, het niet aannemelijk is dat Verzoeker effectief over dergelijk document beschikt zou hebben.

Verzoeker meent dat de informatie die verwerende partij in de bestreden beslissing aanhaalt effectief klopt, maar dat deze informatie een ander tiideliik verblijfsdocument betreft. Zo verwijst verwerende partij naar de "iqama", waarvoor deze verschillende voorwaarden effectief vervuld moeten zijn. Dit document konden Verzoeker en zijn moeder inderdaad onmogelijk verkrijgen als Eritrese vluchtelingen die in Soedan in de illegaliteit leefden.

Verzoeker verwees bij zijn verklaringen echter naar een ander document, de "butaqa", waarvan hij de naam ook effectief vernoemde tijdens het persoonlijk onderhoud. De Engelse naam voor dit document is "'alien's identity card" en de voorwaarden aangehaald door verwerende partij zijn voor dit verblijfsdocument niet vereist, waardoor Verzoeker gemakkelijker toegang kon krijgen tot dergelijk document.

Zo stellen artikels 34.1. en 34.2. van het Soedanese "Civil Registry Act" (stuk 10):

[...]

Deze wettekst voorziet dus dat een speciale kaart afgegeven wordt aan vreemdelingen in Soedan, waarbij elke vreemdeling een nummer krijgt.

Het "Austrian Centre tbr Country of Origin and Asylum Research and Documentation" stelt (stuk 11):

[...]

Het Algemeen Ambtsbericht Soedan van 2017 van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken vermeldt ook dit verblijfsdocument (stuk 12):

[...]

Ook het Algemeen Ambtsbericht Eritrea van 2018 verwijst naar de 'alien's ID' (stuk 13) :

[...]

Bovenstaande informatie stemt overeen met de verklaringen van Verzoeker volgens dewelke hij en zijn moeder zich naar de "Immigration Office" moesten begeven, hun identiteitsgegevens moesten opgeven en een som geld moesten betalen. Ook Verzoekers verklaringen volgens dewelke er geen enkel recht verbonden is aan het document maar dat het soms wel beschermt tijdens politiecontroles worden door deze informatie bevestigd.

Verzoeker verklaarde ook dat dit document om de drie maanden hernieuwd moest worden. Uit bovenstaande informatie blijkt dat de Soedanese autoriteiten de geldigheidsduur van het document doorheen de jaren verlengd hebben, waardoor een geldigheidsduur van drie maanden op het moment dat Verzoeker het verkreeg (rond 2010) niet onwaarschijnlijk is.

Verzoeker legt een voorbeeld neer van de 'butaqa' opdat Uw Raad zou kunnen nagaan over welk verblijfsdocument hij het precies heeft (stuk 14).

Deze kaart behoort toe aan Verzoekers kennis "Ledyā", een Eritrese vrouw in Soedan waarnaar Verzoeker verwees tijdens zijn persoonlijk onderhoud (p. 5 van het persoonlijk onderhoud van 30/10/2020 en p. 2-3 van het persoonlijk onderhoud van 11/05/2021/2021).

Bovenaan de kaart staan in het Arabisch de volgende woorden geschreven:

[...]

De 'butaqa' bevat effectief een vreemdelingsnummer, de naam van de aanvrager, zijn of haar nationaliteit en geboortedatum alsook de geldigheidsduur van de kaart. Onderaan de kaart staan de woorden "not permitted to work", waaruit blijkt dat de "butaqa" effectief geen recht geeft om te werken in Soedan. Op de achterkant van de kaart staat vermeld dat vreemdelingen vóór het verstrijken van de geldigheidstermijn van de kaart hun migratiestatus moeten regulariseren, wat overeenstemt met bovenstaande informatie van het "Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation".

Verzoeker stelt dus dat verwerende partij wel over correcte informatie beschikt, maar dat zij twee verschillende documenten met elkaar verwart. De juistheid van Verzoekers verklaringen wat betreft de vreemdelingenkaart wordt bij deze aangetoond.

2. Scholen voor Eritrese vluchtelingen in Soedan

Verwerende partij verwijt Verzoeker dat hij nooit gehoord heeft van scholen voor Eritrese kinderen in Khartoem en dat hij aangaf dat hij niet naar school kon gaan omdat hij niet over de nodige documenten beschikte.

Wat het ontbreken van documenten betreft, blijkt duidelijk uit het persoonlijk onderhoud dat Verzoeker hierbij verwees naar de onmogelijkheid om naar Soedanese scholen te gaan:

[...]

Aangezien Verzoeker nooit gehoord heeft van scholen voor Eritrese kinderen, kan hij ook ónmogelijk weten of hiervoor enige documenten gevraagd worden.

Daarnaast geeft Verzoeker aan nooit te hebben gehoord van scholen voor Eritrese kinderen, zonder te stellen dat er geen scholen voor Eritrese kinderen zouden zijn in Khartoem. Verzoeker betwist de informatie zoals aangehaald door verwerende partij niet, maar er kan niet van hem verwacht worden dat hij iedere instelling in Khartoem kent. Bovendien gaf Verzoeker ook zelf aan dat hij vaak in zijn eigen buurt Dioum Bahri bleef uit vrees voor round-ups, en is het dus wel aannemelijk dat hij nooit een school voor Eritrese kinderen tegenkwam:

[...]

Ook de familiale situatie van Verzoeker verklaart dat hij nooit geprobeerd heeft om naar school te gaan. Zo moest hij zijn moeder helpen bij haar werk als koffie- en theeverkoopster. Na haar dood moest hij dan weer zelf voor inkomen zorgen, waardoor het voor hem opnieuw niet mogelijk was om naar school te gaan, waar hij bovendien ook nog eens zou voor moeten betalen:

[...]

Ook geeft Verzoeker aan dat hij af en toe les kreeg van een buur, waardoor hij geen bijzondere nood had aan een school:

[...]

Daarnaast staat het niet vast dat de vier lagere scholen die verwerende partij aanhaalt reeds bestonden toen Verzoeker in Khartoem verbleef. Het Algemeen Ambtsbericht Eritrea van 2017 stelt namelijk dat:

[...]

In 2019 waren er volgens het Algemeen Ambtsbericht Eritrea drie Eritrese scholen in Khartoem:

[...]

Verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat er vier lagere scholen zijn voor Eritrese kinderen in Khartoem. Indien deze informatie klopt, betekent dit dat er in de laatste jaren nog scholen zijn bijgekomen. Het is dus niet uit te sluiten dat er op het moment dat Verzoeker in Soedan verbleef nog geen vier Eritrese lagere scholen waren in Khartoem, waardoor het nog moeilijker zou geweest zijn voor Verzoeker om van hun bestaan op de hoogte te zijn.

De verwarring die schijnbaar bestaat over het aantal Eritrese scholen in Khartoem vereist dan ook een zekere waakzaamheid.

Ten slotte was het voor Verzoeker, zelfs indien hij van de scholen gehoord zou hebben, onmogelijk om naar school te gaan gezien de hoge prijzen van het onderwijs in Eritrese scholen en de armoede waarin hij leefde met zijn moeder:

[...]

3. Contacten met de Eritrese gemeenschap

Verwerende partij acht Verzoekers verklaringen omtrent zijn omgang met de Eritrese gemeenschap in Khartoem niet geloofwaardig om volgende redenen:

- In de wijk Dem, waar Verzoeker vaak ging, wonen volgens de beschikbare informatie slechts enkele Eritreeërs en verder veel Ethiopiërs, waardoor het voor verwerende partij vreemd is dat Verzoeker niet naar die wijk zou gaan;
- Verzoeker kon slechts één van de Eritrese cafés in Dem bij naam noemen.

Eerst moet opgemerkt worden dat Verzoeker andere wijken kent waarin Eritreeërs samenkomen, wat ook niet betwist wordt door verwerende partij. Verzoeker toont dus wel aan dat hij op de hoogte is van de verblijfplaats van andere Eritreeërs:

[...]

Het feit dat hij naar een bepaalde wijk ging en niet naar een andere kan Verzoeker moeilijk kwalijk genomen worden. Verzoeker gaf hier zelf een coherente uitleg voor, namelijk dat hij in de andere wijken niemand kende en dat er in Dem toch restaurants en cafés waren van 'Habesha mensen':

[...]

Hierbij moet worden opgemerkt dat de term "Habesha" zowel kan verwijzen naar Eritreeërs als Ethiopiërs (stuk 17), waaruit blijkt dat Verzoeker niet betwist dat er in Dem ook veel Ethiopiërs verblijven. Verzoeker haalde dit trouwens ook zelf aan tijdens het persoonlijk onderhoud:

[...]

Ook blijkt uit de verklaringen van Verzoeker doorheen zijn persoonlijke onderhouden dat hij liefst niet naar plaatsen ging waar te veel Eritreeërs bijeenkwamen, omdat het risico op roundups en arrestaties daar veel hoger was:

[...]

Ten slotte kan het feit dat hij naar Dem ging en dat hij daar enkel het 'Wintana café' bezocht Verzoeker moeilijk kwalijk worden genomen. Hij was een Eritrese vluchteling in illegaal verblijf in een land waar hij niet welkom was, en het is dus ook aannemelijk dat hij liefst in een vertrouwde omgeving vertoefde in plaats van een stad te verkennen waar er een constante vrees voor round-ups heerste. Verzoekers verklaringen zijn dus, in dit opzicht, volledig coherent met zijn verklaarde vrees voor problemen omwille van zijn Eritrese nationaliteit.

4. Kerkbezoeken

Verwerende partij verwijt Verzoeker dat hij inconsistente en weinig overtuigende verklaringen aflegde over zijn bezoeken aan de Eritrese kerk in Khartoem.

Hierbij gaat verwerende partij echter volledig voorbij aan de uitleg die Verzoeker gaf met betrekking tot zijn kerkbezoeken, terwijl deze verklaringen wel coherent zijn en verklaren waarom Verzoeker niet perfect op de hoogte was van de ligging van de Eritrese kerk en de frequentie van zijn bezoeken aan deze kerk. Zo verklaarde Verzoeker in beide interviews dat hij vooral naar de Egyptische Margheris kerk ging:

[...]

Deze Egyptische kerk ligt slechts op een halfuur wandelen (ongeveer 2.3 kilometer-) van Dioum Bahri, de wijk waar Verzoeker met zijn moeder woonde, en het is dan ook normaal dat Verzoeker deze kerk verkoos boven andere kerken in Khartoem (stuk 18). Dat deze kerk toebehoorde aan de Egyptenaren maakte geen verschil; het christelijk orthodoxe geloof werd ook hier beleden. Bovendien is deze keuze opnieuw volledig coherent met het feit dat Verzoeker meestal in zijn eigen wijk bleef uit vrees gearresteerd te worden en dat hij ook plaatsen waar te veel Eritreeërs bijeenkwamen probeerde te vermijden.

Verzoeker verklaarde ook enkele bezoeken te hebben gebracht aan de Ethiopische Medhanalem kerk:

[...]

Ook deze Ethiopische kerk ligt veel dichterbij Dioum Bahri dan de Eritrese kerk, op ongeveer 5,5 kilometer wandelen (stuk 18). Opnieuw is deze kerk een evidentere keuze gezien Verzoekers vrees voor round-ups. Hoewel Verzoeker niet exact wist waar de Ethiopische kerk gelegen was, wist hij wel dat er verschillende ambassades rond de kerk gelegen waren, wat ook klopt. Zo ligt deze kerk onder meer in de buurt van de Nederlandse, Keniaanse, Japanse, Zweedse, Noorse en Italiaanse ambassade (stuk 19). Verder dient opgemerkt te worden dat de Eritrese Enda Michael kerk op ongeveer 11 km van Dioum Bahri ligt, wat een aanzienlijke afstand is voor iemand die bang is om op straat te komen (stuk 18). Dit is dubbel zo ver als de Ethiopische kerk, waardoor het zeer aannemelijk is dat Verzoeker, ondanks zijn Eritrese nationaliteit, zich niet regelmatig naar deze kerk zou begeven.

Verwerende partij lijkt ervan uit te gaan dat Eritreeërs in Khartoem enkel de Eritrese kerk bezoeken, zonder rekening te houden met de bevredigende verklaringen van Verzoeker volgens dewelke dit een groter risico inhoudt en het geloof in andere orthodoxe kerken dichterbij huis beleden kan worden. Ook uit de informatie waarover verwerende partij beschikt in het administratief dossier blijkt dat Eritreeërs niet uitsluitend de Eritrese kerk bezoeken:

[...]

iv. Religie

Buiten een korte verwijzing naar Verzoekers bezoeken aan de Eritrese kerk in Khartoem gaat verwerende partij volledig voorbij aan zijn verklaringen over zijn religie.

Nochtans maakt dit element een belangrijk deel uit van Verzoekers identiteit en versterkt het de geloofwaardigheid van Verzoekers verklaringen wat betreft zijn Eritrese nationaliteit.

Zo gaf Verzoeker aan orthodox christen te zijn (p. 6 van het persoonlijk onderhoud van 30/10/2020 en p. 2 van het persoonlijk onderhoud van 11/05/2021). Hij gaf aan problemen te hebben gehad omwille van zijn geloof:

[...]

Verzoeker kan uitgebreid vertellen over zijn religie, hoewel verwerende partij hier niet verder op in ging (p. 4 van het persoonlijk onderhoud van 11/05/2021):

[...]

Verwerende partij vroeg Verzoeker ook naar zijn Facebook-account, waarop duidelijk te zien is dat hij sinds 2018, namelijk het moment waarop hij actief werd op sociale media, religieuze foto's en teksten online zet (stuk 20).

Hoewel veel Ethiopiërs hetzelfde geloof belijden en dezelfde tradities kennen en het geloof op zich dus niet kan bewijzen dat Verzoeker de Eritrese nationaliteit heeft, had verwerende partij toch rekening moeten houden met dit element, bovenop de andere elementen die de Eritrese nationaliteit van Verzoeker aannemelijk maken.

v. Taal

Verwerende partij geeft in de bestreden beslissing aan dat het feit dat Verzoeker zijn verklaringen in het Tigrinya heeft afgelegd, geen afdoende bewijs vormt voor zijn beweerde Eritrese nationaliteit omdat het Tigrinya ook in een aanzienlijk deel van Ethiopië gesproken wordt.

Verzoeker betwist deze informatie niet. Toch is het van groot belang op te merken dat het Tigrinya in Eritrea en Ethiopië verschillend is qua accent, in die zin dat het vergelijkbaar is met het Belgisch Nederlands en het Nederlands uit Nederland. De taal is inderdaad dezelfde, maar toch is het voor Eritreeërs en Ethiopiërs duidelijk of iemand uit Eritrea of Ethiopië komt.

Twee verschillende tolken waren aanwezig op de opeenvolgende interviews van Verzoeker.

Deze tolken hadden duidelijk kunnen aangeven welk accent Verzoeker heeft in het Tigrinya en, bijgevolg, van waar Verzoeker juist afkomstig is.

Verzoeker wijst in dit opzicht op de samenwerkingsplicht die beide partijen hebben in het kader van het verzoek om internationale bescherming en die voortvloeit uit de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie:

[...]

Uw Raad verwees naar deze rechtspraak in verschillende arresten.

Verwerende partij had de mogelijkheid om, met behulp van haar tolken, te achterhalen welk accent Verzoeker heeft in het Tigrinya, wat de Eritrese nationaliteit van Verzoeker extra had kunnen staven. Verwerende partij heeft dit nagelaten, wat een schending uitmaakt van de samenwerkingsplicht die ze heeft op grond van het EU-recht.

vi. Bijkomende argumenten

Verwerende partij betwist ten slotte nog de verklaringen van Verzoeker aangaande het vertrek van zijn moeder naar Soedan.

Vooreerst stelt verwerende partij dat Verzoeker vier jaar oud was op het moment van de derde ronde van het Eritrees-Ethiopisch conflict en geen drie, zoals Verzoeker aangaf tijdens het persoonlijk onderhoud. Hierbij moet worden opgemerkt dat de derde ronde van het Eritrees-Ethiopisch conflict begon op 12 mei 2000. Verzoeker werd vier jaar op 19 mei 2000 en was dus nog maar net vier jaar toen hij met zijn moeder naar Soedan vluchtte. Dit element beschouwen als een tegenstrijdigheid in zijn asielrelaas is dan ook onredelijk streng, aangezien het slechts een verschil van enkele dagen betreft.

Verwerende partij uil eveneens twijfels over het vertrek naar Soedan indien Verzoeker op vierjarige leeftijd vertrokken zou zijn. Deze twijfels kan Verzoeker echter niet volgen.

Verwerende partij stelt dat:

- Gevluchte Eritreeërs na het einde van het grensconflict in de periode van augustus tot september 2000 juist massaal terugkeerden naar Eritrea, onder meer naar zijn geboorteplaats Ilaykota;
- Verzoekers verklaringen volgens dewelke zijn moeder tijdens de oorlog en de Ethiopische bezetting in Haykota gebleven zou zijn en pas daarna naar Soedan vertrokken zou zijn, bevreemdend te noemen zijn.

Ten eerste moet worden opgemerkt dat Verzoeker nooit verklaard heeft dat zijn moeder tijdens de oorlog in Haykota gebleven zou zijn en dat ze pas na deze oorlog gevlucht zou zijn.

Zo gaf Verzoeker tweemaal consistent aan dat zijn moeder gevlucht is omdat er oorlog was en het leven in Eritrea na de dood van haar echtgenoot moeilijk was voor haar:

[...]

De motivatie van verwerende partij in dit opzicht is ook tegenstrijdig:

- "Toen u gevraagd werd naar de reden van het vertrek van uw moeder, verklaarde u dat uw vader gesneuveld was in de derde invasie en dat er op het moment van jullie vertrek ook een oorlog gaande was";
- "In het licht van deze informatie zijn uw verklaringen dat uw moeder tijdens de oorlog en de Ethiopische bezetting in Haykota gebleven zou zijn en pas daarna naar Soedan vertrokken zou zijn dan ook bevreemdend te noemen."

Daarnaast blijkt niet duidelijk uit de bestreden beslissing of verwerende partij het vertrek van Verzoeker uit Eritrea laattijdig acht, maar Verzoeker wenst hier toch op in te gaan om enige twijfels die Uw Raad zou kunnen hebben uit te sluiten. Zo verlieten Verzoeker en zijn moeder Eritrea inderdaad net vóór het einde van het Eritrees-Ethiopisch conflict, terwijl ze tijdens de rest van het conflict in Haykota bleven. Hiervoor bestaan er echter twee eenvoudige verklaringen:

- Verzoekers vader sneuvelde tijdens de derde ronde van het grensconflict, waarschijnlijk ergens in de loop van mei 2000. Voordien had Verzoekers moeder dus geen enkele reden om het land te verlaten met haar zoon, aangezien haar echtgenoot nog in leven was en er nog hoop was op een veilige terugkeer en een normaal gezinsleven na het conflict;
- Verzoekers moeder kon onmogelijk weten dat er slechts enkele dagen of weken na haar vertrek een wapenstilstand zou komen. De oorlog woedde reeds twee jaar en bij het einde van het conflict kreeg het Ethiopische leger de bovenhand, waardoor de situatie voor haar heel waarschijnlijk uitzichtloos leek en ze zo snel mogelijk naar Soedan wilde vluchten om zichzelf en haar zoon te beschermen.

Ten tweede betwist Verzoeker niet dat Eritreeërs massaal terugkeerden naar hun dorpen na het einde van het grensconflict. Toch betekent dit niet dat alle Eritreeërs terugkeerden naar hun vroegere woonplaats. Bovendien stelt de informatie waarover verwerende partij beschikt dat:

[...]

Uit deze informatie blijkt dat Eritreeërs die in Eritrese vluchtelingenkampen verbleven effectief massaal terugkeerden naar hun dorpen, waaronder Haykota. Deze informatie kan echter niet per analogie toegepast worden op de situatie van Verzoeker en zijn moeder.

Zo staken Verzoeker en zijn moeder kort na hun vlucht de grens over met Soedan, zonder hierbij in Eritrese kampen voor binnenlandse ontheemden te verblijven. Verzoekers moeder deed hierbij beroep op de diensten van mensensmokkelaars, waarvoor ze betaalde ondanks de armoedige omstandigheden waarin ze leefde in Eritrea:

[...]

Op het moment dat de binnenlands ontheemde Eritreeërs terugkeerden naar hun dorpen verbleven Verzoeker en zijn moeder reeds in Soedan, waardoor ze enkel via smokkelaars de grens opnieuw zouden kunnen oversteken. De armoede waarin Verzoeker en zijn moeder verbleven liet hen uiteraard niet toe om opnieuw de diensten van een smokkelaar te betalen. Ook is het zeer riskant om de Eritrese grens na een vlucht opnieuw over te steken:

[...]

Bijgevolg is de informatie waarover verwerende partij beschikt niet toepasselijk op Verzoekers situatie en is het dus aannemelijk dat hij en zijn moeder nooit terugkeerden naar hun dorp in Eritrea toen Eritreeërs die nog in het land verbleven dat wel deden.

vii. Conclusie

Mits inachtneming van de verduidelijkingen uiteengezet in huidig verzoekschrift, toont Verzoeker op een geloofwaardige manier zijn Eritrese nationaliteit aan.

Verwerende partij heeft in hoofde van Verzoeker slechts twee reële tegenstrijdigheden vastgesteld, namelijk het moment van zijn vertrek naar Soedan en de frequentie van zijn bezoeken aan de Eritrese kerk in Khartoem, waar Verweerder bij deze op heeft geantwoord.

Ze verwijt hem verder vooral een gebrek aan informatie over Eritrea en zijn familiale toestand.

Verzoeker heeft uitvoerig uiteengezet waaraan dit gebrek aan kennis te wijten is, namelijk, en samen vattend:

- Het feit dat hij en zijn moeder ongeschoold zijn;
- Het feit dat hij Eritrea op zeer jonge leeftijd heeft verlaten;
- Het feit dat hij in Soedan zijn Eritrese identiteit permanent moest onderdrukken uit angst om als Eritreeër opgemerkt en gearresteerd te worden.

Verzoeker heeft tijdens zijn interviews alsook bij huidig verzoekschrift zijn leven als Eritrese vluchteling in Soedan uitvoerig aangetoond.

Bijgevolg moet er wel degelijk geloof gehecht worden aan Verzoekers verklaringen wat betreft zijn Eritrese nationaliteit, in tegenstelling tot wat verwerende partij stelt in de bestreden beslissing."

Verzoeker gaat vervolgens in op zijn gegronde vrees om vervolgd te worden in geval van terugkeer naar Eritrea, de bewijslast en het voordeel van de twijfel.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoeker als volgt:

"In geval van terugkeer naar Eritrea loopt Verzoeker het risico op 'ernstige schade' in de zin van artikel 48/4, §2 a) en b).

Een groot aantal gezaghebbende bronnen, waarover verwerende partij en Uw Raad ook beschikken, kaarten de schrijnende situatie aan in Eritrea voor mensen die terugkeren na het land illegaal te zijn uitgereisd.

Eritreeërs die vrijwillig terugkeren, een formulier van spijtbetuiging ('formulier 4/4.2.)

ondertekenen en de zogenaamde 'diaspora taks' betalen kunnen rekenen op een min of meer correcte behandeling door de Eritrese autoriteiten. Indien deze voorwaarden niet voldaan zijn, worden Eritreeërs in principe opgesloten:

[...]

Gedwongen terugkeerders worden echter veel strenger behandeld, aangezien zij de 'diaspora taks' niet hebben betaald en ook geen formulier van spijtbetuiging hebben ondertekend. Zij worden dus gezien als deserteurs en lopen daardoor een zeer groot risico op foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen:

[...]

Hieruit blijkt dus dat gedwongen terugkeerders opgesloten worden vanaf het moment dat ze Eritrea binnenkomen en hierbij ook vaak gefolterd worden. Bovendien heeft Verzoeker zijn militaire dienst nooit uitgevoerd, beseht hij niet over een Eritrese identiteitskaart, heeft hij de 'diaspora taks' niet betaald en ook het formulier van spijtbetuiging niet ondertekend, waardoor het risico op dergelijke behandelingen voor hem nog groter is.

Verzoekers recht op de subsidiaire beschermingsstatus moet dus ook grondig worden onderzocht, gelet op het risico op ernstige schade dat hij zou lopen in geval van terugkeer naar Eritrea."

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

"3. Wikipedia : "2016 Sudanese protests"

4. BBC : "Sudan civil disobedience: Why are people staying at home?"

5. Artikels over de rebellen van Darfoer die Khartoem probeerden over te nemen

6. Fragment 'Hello Debawa' Eri TV

7. Fragment 'Wari' Eri TV

8. Uitzending 'Dag van de Martelaren' Eri TV

9. Situering van Haykota buiten de 'High Lands' en informatie over de High Lands

10. Civil Registry Act, Soedan (uittreksel)

11. Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation: "Anfragebeantwortung zum Sudan: Situation eritreischer Flüchtlinge im Sudan in Hinblick auf Asylverfahren und Aufenthaltsstatus; Ausstellung diverser Dokumente für eritreische Staatsangehörige im Sudan" (uittreksel)

12. Nederlands Ministerie voor Buitenlandse Zaken: "Algemeen Ambtsbericht Sudan 2017" (uittreksel)

13. Nederlands Ministerie voor Buitenlandse Zaken: "Algemeen Ambtsbericht Eritrea 2018" (uittreksel)

14. Voorbeeld van een 'butaqa'

15. Nederlands Ministerie voor Buitenlandse Zaken: "Algemeen Ambtsbericht Eritrea 2017" (uittreksel)

16. Nederlands Ministerie voor Buitenlandse Zaken: "Algemeen Ambtsbericht Eritrea 2019" (uittreksel)

17. Wikipedia: "Habesha peoples"

18. Afstand tussen Dioum Bahri en de verschillende kerken die Verzoeker bezocht in Khartoem

19. Detail van de Ethiopische Medhanialek kerk

20. Foto's op het Facebook-account van Verzoeker".

2.3. Bij aanvullende nota van 8 april 2022 voegt verzoeker een fotokopie van "een origineel Eritrees geboortecertificaat" en de enveloppe waarin dit certificaat hem opgestuurd zou zijn.

2.4. Ter terechtzitting legt verzoeker het origineel Eritrees geboortecertificaat en de originele enveloppe neer.

Beoordeling

3. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Eritrea uit vrees voor vervolging.

4. Verweerder is van oordeel dat geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers Eritrese nationaliteit omdat (i) verzoeker geen enkel document voorlegde ter staving van zijn beweerde nationaliteit; (ii) verzoekers verklaringen over zijn familiale achtergrond en het leven van zijn ouders in Eritrea ontoereikend zijn; (iii) zijn verklaringen over het vertrek van zijn moeder naar Soedan niet overtuigen; (iv) verzoekers kennis van de Eritrese geografie, politiek, geschiedenis en maatschappij erg beperkt is; (v) hij zijn leven als Eritrese vluchteling in Soedan niet aannemelijk maakt.

5. In het verzoekschrift wordt terecht gewezen op (i) de in de bestreden beslissing aangehaalde maar verwaarloosbare incoherentie wat betreft verzoekers leeftijd ten tijde van de derde ronde van het Eritrees-Ethiopisch conflict; (ii) de (aannemelijke) redenen voor de timing van het vertrek van verzoeker en zijn moeder uit Eritrea en het feit dat ze daarna niet terugkeerden naar hun land; (iii) bepaalde kennis van verzoeker over zijn onmiddellijke leefomgeving die niet kan worden afgedaan als louter theoretisch en instudeerbaar; (iv) het gebrek aan doorvragen tijdens het persoonlijk onderhoud waar verzoeker bepaalde onwetendheden verweten wordt aangaande zijn ruimere leefomgeving; (v) de onduidelijkheid (in informatie) over verzoekers tijdelijk verblijfsdocument in Soedan en het aantal Eritrese scholen in Soedan toen verzoeker er verbleef.

6. Ter terechtzitting legt verzoeker een origineel Eritrees geboortecertificaat neer dat werd afgegeven op 10 januari 2022 en dat, aldus de aanvullende nota, werd opgesteld op basis van zijn oud doopcertificaat uit 1996.

7. Op basis van de elementen in het administratief en rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, zonder bijkomend onderzoek of bijkomende verklaringen van verzoeker niet tot een besluitvorming komen inzake zijn beweerde Eritrese nationaliteit.

8. Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert om verzoekers verklaringen omtrent Eritrese nationaliteit en zijn verblijf in Soedan, alsook het ter terechtzitting neergelegde originele Eritrese doopcertificaat nader te onderzoeken, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 oktober 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS